

Dosarul nr. 2ra-490/22
(2-18080399-01-2ra-08042022)

Prima instanță: Judecătoria Anenii-Noi, sediul Central (jud. Ghe. Mîra)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu și recurentul Ivan Duca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie Golovco împotriva lui Ivan Duca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de către apelantul Ivan Duca și reprezentantul apelantului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu, a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 13 decembrie 2018, Iurie Golovco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Duca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 06 martie 2018, în calitate de - împrumutător și pârâțul Ivan Duca, în calitate de - împrumutat, au încheiat un contract de împrumut pecuniar cu titlu oneros, având ca obiect transmiterea către ultimul a sumei în mărime de 38 000 euro, pe un termen de până la 01 decembrie 2018.

A menționat reclamantul că potrivit contractului, pârâțul și-a asumat obligația fermă față de reclamant de a restitui banii la expirarea termenului stabilit. La scadență pârâțul nu și-a executat obligația asumată și nici până la moment nu a restituit suma de bani împrumutată. Multiplele solicitări invocate pârâțului de a restitui datoria în mod extrajudiciar, nu s-au soldat cu succes.

A considerat reclamantul că, pârâțul urmează a fi obligat pe cale judiciară la restituirea împrumutului și întru-cât pârâțul nu a achitat împrumutul în termenul stipulat, a solicitat încasarea dobânzii de întârziere pentru nerestituirea împrumutului în termen. La fel, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâțului a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul procesul.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul pârâțului Ivan

Duca în beneficiul reclamantului Iurie Golovco, datoria în mărime de 38 000 euro sau echivalentul în lei RM, conform cursului BNM la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în mărime de 22 280 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 21 octombrie 2020, Ivan Duca a declarat apel împotriva hotărârii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii contestate.

Ulterior, la 28 octombrie 2020, avocatul Oleg Chicu, în interesele apelantului Iurie Golovco a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii, în partea ce ține de respingerea pretențiilor privind încasarea cheltuielilor de judecată, încasarea dobânzii de întârziere și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 7419 euro și 89 de cenți, echivalentul a 145 957 lei și 42 de bani și a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamant și anume: 2593 lei, ce constituie cheltuieli de executare și 1500 lei, cheltuieli de transport.

Prin decizia din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel declarate de către apelantul Ivan Duca și reprezentantul apelantului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu, a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

La caz, Colegiul a reiterat poziția instanței de fond, considerând soluția instanței oferită în actuala cauză ca fiind una corectă, întemeiată și legală.

Astfel, în urma studierii materialelor dosarului, Colegiul a constatat cu certitudine faptul că, la data de 06 martie 2018, Iurie Golovco a acordat cu titlu de împrumut lui Ivan Duca suma în mărime de 38 000 euro, iar ultimul și-a asumat obligațiunea să întoarcă împrumutul acordat în termen până la 01 decembrie 2018, fapt confirmat prin recipisa scrisă și semnată personal de către Ivan Duca (f.d.7, Vol. I).

De asemenea, Colegiul a menționat că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt referitor la faptul că, din momentul primirii de către pârâțul Ivan Duca a sumei de 38 000 euro, între părțile litigante au fost încheiate contracte de împrumut în formă scrisă.

Respectiv, instanța de apel a conchis că, înscrisul (recipisa) prezentată și anexată de către Iurie Golovco, denotă faptul că Ivan Duca nu și-a executat în termen și cu bună-credință obligațiile civile asumate în temeiul contractului de împrumut față de împrumutătorul Iurie Golovco.

La caz, Colegiul reține, că prima instanță just a concluzionat că, prin prisma art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, Ivan Duca nu a prezentat probe pertinente și concludente care să combată circumstanțele invocate și confirmate de Iurie Golovco.

Așadar, Colegiul a învederat că, potrivit recipisei semnate de către Ivan Duca se atestă faptul, că ultimul a împrumutat de la Iurie Golovco suma în mărime de 38 000 euro, potrivit recipisei din 06 martie 2018.

Ori, conform Raportului de expertiză judiciară cu nr. 1021, 1022 din 11 august 2021, efectuat de către expertul judiciar al Laboratorului de expertize judiciare criminalistice al Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul

Justiției al RM s-a concluzionat că, semnătura plasată în rândul șapte al textului recipisei datate cu „06.03.18”, prin care persoana numită „Duca Ivan Vasile” confirmă faptul împrumutului unei sume de bani în mărime de treizeci și opt mii euro de la Iurie Golovco și se obligă să restituie datoria până la data de 01 decembrie 2018 (fila 58 a dosarului), a fost întocmită de către Ivan Duca (f.d. 203-207, Vol. I).

În acest context, Colegiul întemeiat a respins argumentul apelantului Ivan Duca, precum că semnătura din recipisa prezentată instanței nu îi aparține, or, incertitudinea legată de apartenența semnăturii apelantului Ivan Duca a fost combătută prin concluzia expertului din raportul de expertiză judiciară.

În atare circumstanțe, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe dată în legătură cu litigiul dedus judecătii este una întemeiată și legală, iar instanța judecătorească, în hotărârea contestată, a indicat circumstanțele cauzei pe care le-a constatat și probele pe care și-a întemeiat concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe.

La 11 februarie 2022, recurentul Ivan Duca, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 16 februarie 2022, reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea ce ține de respingerea pretențiilor privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată la soluționarea cauzei în prima instanță, încasarea dobânzii de întârziere, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursurilor depuse s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 noiembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 08 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 20, Vol. II), astfel, recursurile declarate la data de 11 februarie 2022 și respectiv la 16 februarie 2022, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 08 aprilie 2022

și la 04 mai 2022, instanța de recurs a comunicat intimaților recursurile depuse, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 06 mai 2022, intimatul Ivan Duca a solicitat de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu, ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu și de recurentul Ivan Duca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca fiind inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu și de recurentul Ivan Duca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate

intervenii în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu și de recurentul Ivan Duca, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către reprezentantul recurentului Iurie Golovco, avocatul Oleg Chicu și de către recurentul Ivan Duca, împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat